

Sygnatura akt IV Ka 460/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Adam Pietrzak SO Waldemar Majka
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2013 roku

sprawy **S. R.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 3 kwietnia 2013 roku, sygnatura akt III K 175/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 460/13

UZASADNIENIE

S. R. został oskarżony o to, że:

I. we wrześniu 2010 roku w W., woj. (...)i R.woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu podpisu M. R. na pisemnym zamówieniu zawarł transakcję kupna czterech beczek oleju M.(...), wprowadzając w błąd sprzedającego co do nabywcy oraz zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, po czym po otrzymaniu zamówionego towaru nie wywiązał się z warunków umowy i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7442,00 zł, czym działał na szkodę D. K., działającego jako (...)z siedzibą w R.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

II. w dniu 20 grudnia 2010 roku w W., woj. (...)i O.woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu podpisu M. R.na pisemnym zamówieniu zawarł transakcję kupna pięciu beczek oleju M.(...)po 200 litrów każda, wprowadzając w błąd sprzedającego co do nabywcy oraz zamiaru wywiązania się z warunków umowy i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9333,00 zł, czym działał na szkodę R. O.i L. O., działających jako spółka P.H.U. (...) Sp. z o. o.z siedzibą w O.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

III. w okresie od 21 listopada 2010 roku w W.woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zawarł transakcję kupna 1664 litrów oleju silnikowego M.(...), wprowadzając w błąd sprzedającego co do możliwości i zamiaru zapłaty za towar, po czym po otrzymaniu zamówionego towaru nie wywiązał się z warunków umowy i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14819,58 zł, czym działał na szkodę D. D., działającego jako spółka PHU (...)z siedzibą w T.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2013 r. sygn. akt III K 175/12:

I. oskarżonego S. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach I i II części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za czyny te przy przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego S. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku z tym, że zmienił jego opis w ten sposób, że wyrażenie „możliwości i” zastąpił sformułowaniem „nabywcy oraz” to jest za winnego popełnienia występuku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 91 § 2 połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach I i II wyroku i wymierzył oskarżonemu S. R. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 415 § 1 kpk zasądził od oskarżonego S. R.na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. K.kwotę 7442 (siedem tysięcy czterysta czterdzieści dwa) złote wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14.09.2011r. do dnia zapłaty,

V. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 9333 (dziewięć tysięcy trzysta trzydzieści trzy) złote solidarnie na rzecz R.O.i L. O.oraz kwotę 14819,58 (czternaście tysięcy osiemset dziewiętnaście 58/100) złotych na rzecz D. D.,

VI. zwolnił oskarżonego od wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy z wyboru.

Apelujący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

a) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 4 kpk art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk przez przyjęci, że oskarżony dopuścił się zarzucanych czynów w ramach z góry powziętego zamiaru, działał z premedytacją, nie zawierał transakcji w imieniu i na rzecz M. R., w chwili zawierania umów wiedział, że za zakupiony towar nie zapłaci, a także, że przyznał się do popełnienia zarzuczonych przestępstw, wprowadził kontrahentów w błąd, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do wyciągnięcia takich wniosków bez naruszenia zasady in dubio pro Reo, zasady swobodnej oceny dowodów i zasady obiektywizmu, co w rezultacie doprowadziło do wydania mylnego orzeczenia,

b) obrazę prawa materialnego, w szczególności:

- polegającą na błędnym zastosowaniu przepisu art. 270 § 1 kk przez przyjęcie, że oskarżony spełnia podmiotowo wymogi stawiane potencjalnemu sprawcy opisanego w tym przepisie przestępstwa, a także zamówienie z podpisem M. R., którym on się posługiwał jest dokumentem w rozumieniu tego przepisu,

- polegającą na mylnym przyjęciu w kwalifikacji czynu opisanego w punkcie II części dyspozytywnej wyroku przepisu art. 12 kk z pominięciem jego zastosowania w rozstrzygnięciu zawartym w pkt I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku,

Polegającą na niezastosowaniu przepisu z art. 12 kh i zasądzenie kwoty 9333,00 zł na rzecz współników spółki posiadającej osobowość prawną, podczas gdy podmiotem praw i obowiązków jest osoba prawna, a nie jej wspólnicy.

Stawiając powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie S. R..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacją jest bezzasadna a jej wniosek końcowy zupełnie sprzeczny z dyspozycją art. 437 § 1 i 2 kpk. W razie uchylenia zaskarżonego wyroku możliwe są dwa rodzaje rozstrzygnięcia odwoławczego, tj. umorzenie postępowania lub przekazanie sprawy do jej ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji. Uniewinnienie oskarżonego w postępowaniu apelacyjnym to wyrok zmieniający zaskarżony wyrok, ale w przypadku sprawy oskarżonego S. R. nie występują jakiegokolwiek podstawy faktyczne do takiej treści rozstrzygnięcia.

Sąd I instancji zgromadził kompletny materiał dowodowy, którego całokształt poddał pełnej i spełniającej wszystkie wymogi art. 7 kpk ocenie. Wbrew twierdzeniom apelującego zaskarżony wyrok nie został obarczony błędami procedowania i nie narusza przepisów art. 4 kpk, 5 § 2 kpk, 7 kpk czy 410 kpk, zresztą ze skromnego uzasadnienia apelacji nie wynika, w czym owe naruszenia miałyby się wyrażać.

Nie dostrzega apelujący, iż ustalenia faktyczne wyroku oparte są w przeważającej mierze na wyjaśnieniach oskarżonego S. R., składanych tak w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem, w których to szczegółowo wyjaśniał sposób popełnienia przypisanych mu przestępstw oszustwa. W/w wyjaśnił, iż wszystkimi sprawami firmy (...) zajmował się osobiście, jego żona M. była tylko jej formalnym właścicielem, osobiście zamawiał oleje w pokrzywdzonych firmach, nie zapłacił za te zamówienia zaś zakupiony olej przeznaczył na potrzeby własnej firmy (...) (k. 110 i 324 akt). Tak więc błędne są twierdzenia apelującego, że „moc sprawczą oświadczeń składanych osobom trzecim przez S. R.” należy ocenić odmiennie, niż dokonał tego Sąd I instancji, gdyż oskarżony wprost wyjaśnił, iż faktycznie działał na własną rzecz a nie prośbę żony M. R., którą wykorzystywał instrumentalnie.

Apelujący kwestionując przypisane oskarżonemu podrobienie dowodów zamówień (czyn I i II), zarzuca błędne przyjęcie w kwalifikacji prawnej art. 270 § 1 kk, bo jego zdaniem oskarżony nie spełnia podmiotowo wymogów stawianych potencjalnemu sprawcy tego typu przestępstwa. Taka argumentacja nie wytrzymuje krytyki. Otóż przedmiotowe zamówienia były firmowane jako pochodzące od firmy (...) M. R., zaś oskarżony nie przeczył, iż na obu tych dokumentach podrobił podpisy M. R., który to fakt znalazł także potwierdzenie w końcowych wnioskach opinii biegłego z zakresu pismoznawstwa A. K. (k. 529-530 akt). Wszak nie można mieć jakichkolwiek wątpliwości, iż omawiane zamówienia noszą cechy dokumentu, o jakich mowa w art. 115 § 1 i § 14 kk, zaś podrobienie przez oskarżonego podpisu osoby, od której miały pochodzić, wyczerpuje znamiona ustawowe występku fałszerstwa z art. 270 § 1 kk.

Twierdzenia apelacji „iż działaniom oskarżonego nie towarzyszył zamiar oszustwa” są niczym nie poparte i całkowicie gołosłowne. W tej mierze Sąd I instancji trafnie eksponował elementy przestępczego działania oskarżonego tj. posłużenie się firmą żony, zapewnienia o jej wypłacalności, wykorzystanie zakupionego oleju na potrzeby własnej firmy, „zwodzenie” pokrzywdzonych o chęci zapłaty i przekonywanie o współpracy z dużymi firmami jak (...) a wreszcie brak reakcji na monity i urywanie kontaktu z pokrzywdzonymi.

Wszystkie wskazane wyżej okoliczności czynów oskarżonego w całej rozciągłości uzasadniają przypisanie mu występku oszustwa z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk (czyny I i II), zaś w przypadku czynu III-go trafna jest przyjęta kwalifikacja prawna czynu z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. W tym ostatnim przypadku apelujący zarzucił błędność zastosowania prawa materialnego art. 12 kk, ale ten zarzut wynika najwyraźniej z niezajomości materiału dowodowego. Otóż oskarżony w pokrzywdzonej firmie PHU (...) dokonał w okresie od 21 listopada do 2 grudnia 2010 r., zatem w krótkim odstępie czasu, aż 2-krotnego zamówienia i zakupu oleju silnikowego (vide faktury k.87-88) na łączną sumę 14.819,58 zł. Tego rodzaju działanie oskarżonego słusznie zatem oceniono jako czyn ciągły w rozumieniu art. 12 kk.

Całkowicie niezrozumiałym jest zarzut obrazy art. 12 kh w odniesieniu do nałożonego na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody na rzecz R. O. i L. O. (pkt V dyspozycji wyroku). Wymienieni pokrzywdzeni prowadzą działalność gospodarczą w (...) spółki jawnej (...) z siedzibą w O. (k. 16 i 17 faktura i wezwania do zapłaty). Spółka jawna jest osobową a nie spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (jak to mylnie ujęto w dyspozycji wyroku), więc nałożenie na oskarżonego obowiązku odszkodowania imiennie wskazanych współników nie stanowi błędu. Przypomnieć jeszcze wypada apelującemu, iż przywołany przez niego akt prawny tj. kodeks handlowy został zastąpiony ustawą z dnia 15 września 2000r. kodeks spółek handlowych (ksh) – Dz. U Nr 94 poz. 1037 z późn. zm.

W pełni aprobuje wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe (w dolnych ustawowych granicach zagrożenia z art. 286 § 1 kk) oraz łączną w wymiarze 2- lat pozbawienia wolności, uznano je za umiarkowane i zgodne z wymogami art. 53 § 1 i 2 kk, w tym uwzględniające uprzednią wielokrotną karalność sądową oskarżonego za występki oszustwa, zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia a to wobec faktu, iż nie posiada on majątku ani dochodów, jest aktualnie pozbawiony wolności i orzeczono karę izolacyjną.